Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 8. marca 2017**

„Pritožba — Državna pomoč — Člen 107(1) PDEU — Člen 106(2) PDEU — Ukrep danskih organov v korist danski javni radioteleviziji TV2/Danmark — Kritje stroškov opravljanja obveznosti javne službe — Sklep o razglasitvi pomoči za združljivo z notranjim trgom“

V zadevi C-660/15 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 8. decembra 2015,

Viasat Broadcasting UK Ltd s sedežem v Londonu(Združeno kraljestvo), ki jo zastopata M. Honoré in S. E. Kalsmose-Hjelmborg, odvetnika,

pritožnica,

druge stranke v postopku so

Evropska komisija, ki jo zastopajo L. Grønfeldt, L. Flynn in B. Stromsky, agenti, z naslovom za vročanje v Luxembourgu,

tožena stranka na prvi stopnji,

Kraljevina Danska, ki jo zastopa C. Thorning, agent, skupaj z R. Holdgaardom, odvetnikom,

TV2/Danmark A/S s sedežem v Odensi (Danska), ki jo zastopa O. Koktvedgaard, odvetnik,

intervenientke na prvi stopnji,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi R. Silva de Lapuerta (poročevalka), predsednica senata, E. Regan, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev in C. G. Fernlund, sodniki,

generalni pravobranilec: N. Wahl,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 10. novembra 2016

izreka naslednjo

* Jezik postopka: angleščina

Sodbo

1 Družba Viasat Broadcasting UK Ltd (v nadaljevanju: Viasat) s pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 24. septembra 2015, Viasat Broadcasting UK/Komisija (T-125/12, v nadaljevanju: izpodbijana sodba, EU:T:2015:687), s katero je to sodišče zavrnilo njeno tožbo zoper Sklep Komisije z dne 20. aprila 2011 o ukrepih, ki jih izvaja Danska (C 2/03) za TV2/Danmark (2011/839/EU) (UL 2011, L 340, str. 1, v nadaljevanju: sporni sklep), s katerim je Evropska komisija, čeprav je ugotovila, da so različni ukrepi, ki jih je sprejela Kraljevina Danska, v korist TV2/Danmark (v nadaljevanju: TV2), odločila, da jih je treba obravnavati kot združljive z notranjim trgom na podlagi člena 106(2) PDEU.

Dejansko stanje

2 Splošno sodišče je v točkah od 1 do 17 izpodbijane sodbe dejansko stanje predstavilo tako:

„1. Predmet te tožbe je predlog za razglasitev delne ničnosti [spornega] sklepa v delu, v katerem je z njim ugotovljeno, da so navedeni [ukrepi, ki jih je sprejela Kraljevina Danska glede TV2] – čeprav so državne pomoči – kljub temu združljivi z notranjim trgom v smislu člena 106(2) PDEU. Tožbo vlaga [družba Viasat], ki je danska komercialna RTV-družba, ki posluje na danskem trgu, in ki je neposredna konkurentka danske RTV-družbe TV2/Danmark A/S (v nadaljevanju: TV2 A/S).

2. Družba TV2 A/S je bila ustanovljena za nadomestitev – z računovodskimi in davčnimi učinki od 1. januarja 2003 – avtonomnega državnega podjetja [TV2], ki je bilo ustanovljeno leta 1986 z Lov nº 335 om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed (zakon št. 335 z dne 4. junija 1986, ki spreminja zakon o storitvah radiotelevizijskega oddajanja). Družba TV2 A/S je tako kot njena predhodnica, družba TV2, druga javna televizijska postaja na Danskem, prva pa je Danmarks Radio (v nadaljevanju: DR).

3. Naloga družbe TV2 A/S je tako kot prej naloga družbe TV2 opravljanje nalog javne službe, kar obsega proizvodnjo in distribucijo nacionalnih in regionalnih televizijskih programov. Distribucija lahko poteka s pomočjo radijske opreme, vključno s sateliti ali kabelskimi sistemi. Pravila glede obveznosti javne službe družb TV2 A/S in TV2 določa danski minister za kulturo.

4. Poleg javnih radijskih in televizijskih postaj delujeta na danskem trgu radijskih in televizijskih dejavnosti komercialni radijski in televizijski postaji. Med drugim gre po eni strani [za družbo Viasat] in po drugi strani za skupino, ki jo sestavljata družbi SBS TV A/S in SBS Danish Television Ltd (v nadaljevanju: SBS).

5. Družba TV2 je bila ustanovljena z državnim obrestnim posojilom, njeno dejavnost pa naj bi po zgledu družbe DR financirali s prihodki iz naročnine, ki jo plačujejo vsi danski televizijski gledalci. Vendar se je danski zakonodajalec odločil, da bo v nasprotju z družbo DR družba TV2 imela možnost prejemati prihodke tudi iz oglaševalske dejavnosti.

6. Na podlagi pritožbe, ki jo je 5. aprila 2000 vložila družba SBS Broadcasting SA/Tv Danmark, druga komercialna radiotelevizija na danskem trgu, je sistem financiranja družbe TV2 preučila Komisija Evropskih skupnosti v Odločbi z dne 19. maja 2004 o ukrepih, ki jih izvaja Danska za [TV2] (2004/217/ES) (UL 2006, L 85, str. 1, popravek UL 2006, L 368, str. 1, v nadaljevanju: odločba TV2 I). Ta odločba je pokrivala obdobje od leta 1995 do leta 2002 in se je nanašala na naslednje ukrepe: prihodke iz naročnin, nakazila iz skladov za financiranje družbe TV2 (Sklad TV2 in Radiofonden), *ad hoc* dodeljene zneske, oprostitev plačila davka od dohodkov pravnih oseb, izvzetje od plačila obresti in obrokov za posojila, odobreno družbi TV2 ob ustanovitvi, državno poroštvo za posojila za poslovanje in ugodne plačilne pogoje za pristojbino za oddajno frekvenco, ki pokriva vso državo

(v nadaljevanju, skupaj: zadevni ukrepi). Nazadnje, preiskava Komisije se je nanašala tudi na licenco družbi TV2 za oddajanje prek lokalnih frekvenc v omrežje in na obveznost vseh lastnikov antenskih inštalacij, da prek svojih inštalacij prenašajo javne programe družbe TV2.

7. Po preizkusu zadevnih ukrepov je Komisija ugotovila, da pomenijo državno pomoč v smislu člena 87(1) ES (zdaj člen 107(1) PDEU). Ta ugotovitev je temeljila na oceni, da sistem financiranja družbe TV2, namenjen kritju stroškov njenega opravljanja javne službe, ne izpolnjuje drugega in četrtega od štirih pogojev, ki jih je vzpostavilo Sodišče v sodbi z dne 24. julija 2003, Altmark Trans in Regierungspräsidium Magdeburg, [(C-280/00, EU:C:2003:415) (v nadaljevanju: pogoji Altmark)].

8. Komisija je poleg tega ugotovila, da so pomoči, ki jih je Kraljevina Danska odobrila družbi TV2 med letoma 1995 in 2002 v obliki pristojbin in drugih ukrepov, opisanih v odločbi TV I, združljive z notranjim trgom na podlagi člena 86(2) ES (zdaj člen 106(2) PDEU), razen zneska 628,2 milijonov danskih kron (DKK), ki ga je opredelila kot prekomerno nadomestilo (točka 163 obrazložitve in člen 1 odločbe TV2 I). Tako je naložila, da mora Kraljevina Danska zagotoviti, da družba TV2 A/S – ki je medtem nadomestila družbo TV2 (glej točko 2 zgoraj) – vrne ta znesek z obrestmi (člen 2 odločbe TV2 I).

9. Ker je družba TV2 A/S zaradi vračila pomoči iz člena 2 odločbe TV2 I postala insolventna, je Kraljevina Danska z dopisom z dne 23. julija 2004 obvestila Komisijo o načrtu za dokapitalizacijo te družbe. S tem načrtom sta bila glede državnih finančnih ukrepov predvidena po eni strani kapitalski vložek 440 milijonov DKK in po drugi strani preoblikovanje državnega posojila v znesku 394 milijonov DKK v lastniški kapital. Komisija je z Odločbo C(2004) 3632 final z dne 6. oktobra 2004 v zadevi s področja državnih pomoči št. 313/2004 o dokapitalizaciji [TV2 A/S] (UL 2005, C 172, str. 3, v nadaljevanju: odločba o dokapitalizaciji) ugotovila, da sta ukrepa, predvidena v korist družbe TV2 A/S, ‚nujna za oblikovanje kapitala, ki ga [je] družba TV2 [A/S] po preoblikovanju v delniško družbo potreb[ovala] za izpolnitev nalog javne službe‘ (točka 53 obrazložitve odločbe o dokapitalizaciji). Komisija je zato ugotovila, da je vsak element državne pomoči, ki bi bil lahko povezan s predvideno dokapitalizacijo družbe TV2 A/S, združljiv s notranjim trgom v skladu s členom 86(2) ES (točka 55 obrazložitve odločbe o dokapitalizaciji).

10. Zoper odločbo TV2 I so bile vložene štiri ničnostne tožbe, po eni strani od družbe TV2 A/S (zadeva T-309/04) in Kraljevine Danske (zadeva T-317/04) ter po drugi od konkurentov družbe TV2 A/S – namreč [družbe Viasat] (zadeva T-329/04) in skupine SBS (zadeva T-336/04).

11. Splošno sodišče je s sodbo z dne 22. oktobra 2008 v združenih zadevah TV2/Danmark in drugi/Komisija (T-309/04, T-317/04, T-329/04 in T-336/04, EU:T:2008:457) odločbo TV2 I razglasilo za nično. [V točki 124 te sodbe] je Splošno sodišče ocenilo, da je Komisija pravilno ugotovila, da naloge javne službe, zaupane družbi TV2, ustrezajo opredelitvi RTV-storitev splošnega gospodarskega pomena […]. Vendar je ugotovilo tudi, da je odločba TV2 I v številnih elementih nezakonita, kar je v končni fazi vodilo do njene razglasitve za nično.

12. Splošno sodišče je tako, prvič, pri obravnavanju vprašanja, ali ukrepi iz odločbe TV2 I obsegajo državna sredstva, ugotovilo, da Komisija ni obrazložila svoje odločbe glede tega, zakaj je prihodke iz oglaševanja za leti 1995 in 1996 *de facto* štela za državna sredstva (sodba z dne 22. oktobra 2008, TV2/Danmark in drugi/Komisija, T-309/04, T-317/04, T-329/04 in T-336/04, EU:T:2008:457, točke od 160 do 167). Drugič, Splošno sodišče je ugotovilo, da preizkus Komisije glede vprašanja, ali sta izpolnjena drugi in četrti pogoj Altmark, ne temelji na natančni analizi konkretnih pravnih in ekonomskih okoliščin, na podlagi katerih je bil določen znesek naročnine, ki pripade družbi TV2. Zato odločba TV2 I glede tega vprašanja ni bila dovolj obrazložena (sodba z dne 22. oktobra 2008, TV2/Danmark in drugi/Komisija, T-309/04, T-317/04, T-329/04 in T-336/04, EU:T:2008:457, točke od 224 do 233). Tretjič, Splošno sodišče je ugotovilo, da tudi ugotovitve Komisije glede presoje združljivosti pomoči glede na člen 86(2) ES, zlasti glede

prekomernega nadomestila, niso bile dovolj obrazložene. Po mnenju Splošnega sodišča je bilo to nezadostno obrazložitev mogoče razložiti s tem, da ni bilo natančnega preizkusa konkretnih pravnih in ekonomskih okoliščin, ki so bile odločilne pri določitvi zneska naročnine, ki pripade družbi TV2 v obdobju, ki je predmet preiskave (sodba z dne 22. oktobra 2008, TV2/Danmark in drugi/Komisija, T-309/04, T-317/04, T-329/04 in T-336/04, EU:T:2008:457, točke 192 in od 197 do 203).

13. Skupina SBS in [družba Viasat] sta zoper odločbo o dokapitalizaciji vložili ničnostni tožbi. Splošno sodišče je s sklepoma, sprejetima 24. septembra 2009, ugotovilo, da se glede na razglasitev ničnosti odločbe TV2 I ter tesno povezavo med obveznostjo vračila pomoči, ki izhaja iz te odločbe, in ukrepi, ki so predmet odločbe o dokapitalizaciji, postopek v navedenih zadevah ustavi (sklepa z dne 24. septembra 2009, SBS TV in SBS Danish Television/Komisija, T-12/05, neobjavljen, EU:T:2009:357, in z dne 24. septembra 2009, Viasat Broadcasting UK/Komisija, T-16/05, neobjavljen, EU:T:2009:358).

14. Po razglasitvi ničnosti odločbe TV2 I je Komisija ponovno preučila zadevne ukrepe. Tokrat se je posvetovala s Kraljevino Dansko in družbo TV2 A/S in poleg tega pridobila pripombe tretjih strani.

15. Komisija je predstavila rezultat svoje nove preučitve zadevnih ukrepov v [izpodbijanem sklepu], ki je predmet te tožbe in še ene tožbe, ki jo je vložila družba TV2 A/S (zadeva T-674/11, TV2/Danmark/Komisija, EU:T:2015:684), o kateri je Splošno sodišče razsodilo s sodbo z današnjega dne.

16. [Izpodbijani sklep] se nanaša na ukrepe, odobrene družbi TV2 med letoma 1995 in 2002. Vendar je Komisija v svoji analizi upoštevala tudi ukrepe dokapitalizacije, ki so bili sprejeti leta 2004 zaradi odločbe TV2 I.

17. Komisija je v [izpodbijanem sklepu] vztrajala pri svojem stališču glede opredelitve zadevnih ukrepov kot državne pomoči v korist družbe TV2 v smislu člena 107(1) PDEU (točka 153 obrazložitve [izpodbijanega sklepa]). Najprej je štela, da so prihodki iz oglaševanja za leti 1995 in 1996 državna sredstva (točka 90 obrazložitve [izpodbijanega sklepa]), nato pa je ob preverjanju obstoja selektivne prednosti ugotovila, da zadevni ukrepi ne izpolnjujejo drugega in četrtega pogoja Altmark (točka 153 obrazložitve [izpodbijanega sklepa]). Medtem ko je Komisija v odločbi TV2 I ugotovila, da je znesek 628,2 milijona DKK prekomerno nadomestilo, ki ni združljivo s členom 86(2) ES, je v izpodbijanem sklepu nasprotno štela, da je ta znesek primerna kapitalska rezerva za družbo TV2 A/S (točka 233 obrazložitve [izpodbijanega sklepa]). V izreku izpodbijanega sklepa je tako navedla:

‚Člen 1

Ukrepi, ki jih je Danska izvedla v korist [družbe TV2] med letoma 1995 in 2002 v obliki prihodkov iz naročnin, in drugi ukrepi, obravnavani v tem sklepu, so združljivi z notranjim trgom v smislu člena 106(2) [PDEU].‘“

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

3 Z vlogo, ki je bila v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložena 14. marca 2012, je družba Viasat predlagala razglasitev delne ničnosti spornega sklepa.

4 Družba Viasat je predlagala, da se ugotovi, da državne pomoči, dodeljene družbi TV2, niso združljive z notranjim trgom in, navedla dva tožbena razloga. Prvi se nanaša na to, da je Komisija napačno uporabila pravo, ker pri presoji združljivosti zadevnih ukrepov z notranjim trgom v smislu

člena 106(2) PDEU ni upoštevala drugega in četrtega pogoja Altmark. Drugi tožbeni razlog se je nanašal na neizpolnitev obveznosti obrazložitve s strani Komisije, saj ta ni obrazložila, zakaj se je v obravnavani zadevi uporabljal člen 106(2) PDEU, čeprav nista bila izpolnjena drugi in četrti pogoj Altmark.

5 Splošno sodišče je v izpodbijani sodbi ugotovilo, da se postopek ustavi v delu, v katerem se nanaša na razglasitev ničnosti spornega sklepa v delu, v katerem je Komisija štela, da so prihodki iz oglaševanja za leti 1995 in 1996, nakazani družbi TV2/Danmark A/S prek Sklada TV2, državne pomoči, v preostalem delu pa je tožbo zavrnilo.

6 Splošno sodišče je s sodbo z dne 24. septembra 2015 v zadevi TV2/Danmark/Komisija (T-674/11, EU:T:2015:684) glede tožbe družbe TV2 razglasilo ničnost spornega sklepa v delu, v katerem ta prihodke iz oglaševanja za leti 1995 in 1996 šteje za državne pomoči.

Predlogi strank

7 Družba Viasat Sodišču predlaga, naj:

— primarno, izpodbijano sodbo razveljavi v delu, v katerem je bila zavrnjena njena tožba, ter sporni sklep razglasi za ničen in Komisiji naloži plačilo stroškov pred Splošnim sodiščem in pred Sodiščem ter

— podredno, izpodbijano sodbo razveljavi, zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču in pridrži odločitev o stroških.

8 Komisija Sodišču predlaga, naj:

— pritožbo zavrne in

— družbi Viasat naloži plačilo stroškov postopkov na obeh stopnjah.

9 Kraljevina Danska Sodišču predlaga, naj pritožbo zavrne.

10 Družba TV2 A/S Sodišču predlaga, naj:

— primarno, pritožbo zavrne;

— podredno, ohrani učinke izpodbijane sodbe in izpodbijanega sklepa, ter

— družbi Viasat naloži plačilo njenih stroškov.

Predlog za ponovno odprtje ustnega postopka

11 Po razglasitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca je družba Viasat z dopisom z dne 3. januarja 2017 Sodišču predlagala, naj odredi ponovno odprtje ustnega dela postopka. Družba Viasat je v utemeljitev svojega predloga trdila, da so bile v sklepnih predlogih generalnega pravobranilca nekatere njene trditve spremenjene in da so bile navedene druge trditve, o katerih stranke niso razpravljale.

12 Spomniti je treba, da v skladu s členom 83 Poslovnika Sodišča zadnje lahko kadar koli odredi ponovno odprtje ustnega dela postopka, zlasti če meni, da zadeva ni dovolj razjasnjena, ali če stranka po koncu tega dela postopka navede novo dejstvo, ki je odločilno za odločitev Sodišča, ali če je v zadevi treba odločiti na podlagi trditve, o kateri stranke ali zainteresirani subjekti iz člena 23 Statuta Sodišča Evropske unije niso razpravljali.

13 Vendar ta statut in ta poslovnik strankam in zainteresiranim subjektom ne dajeta možnosti, da predložijo stališča v odgovor na sklepne predloge generalnega pravobranilca (glej sodbo z dne 4. septembra 2014, Vnuk, C-162/13, EU:C:2014:2146, točka 30 in navedena sodna praksa).

14 V zvezi s tem iz člena 252, drugi odstavek, PDEU izhaja, da je dolžnost generalnega pravobranilca, da popolnoma nepristransko in neodvisno javno predstavi obrazložene sklepne predloge o zadevah, pri katerih je zahtevano njegovo sodelovanje, pri čemer Sodišče ni vezano niti na te sklepne predloge niti na njihovo obrazložitev. Zato nestrinjanje stranke z zadevnimi sklepnimi predlogi ne glede na vprašanja, ki jih preizkusi v njih, samo po sebi ne more biti razlog, ki bi upravičeval ponovno odprtje ustnega postopka (glej sodbo z dne 21. decembra 2016, Svet/Front Polisario, C-104/16 P, EU:C:2016:973, točki 60 in 61 ter navedena sodna praksa).

15 Zato Sodišče meni, da ima po opredelitvi generalnega pravobranilca vse potrebne elemente za odločanje in da so bili ti elementi predmet razprav pred Sodiščem.

16 Glede na zgornje preudarke Sodišče meni, da ni treba odrediti ponovnega odprtja ustnega dela postopka.

Pritožba

Prvi pritožbeni razlog: kršitev člena 106(2) PDEU

Trditve strank

17 Družba Viasat s prvim pritožbenim razlogom Splošnemu sodišču očita, da je napačno uporabilo pravo, ker je menilo, da Komisiji pri presoji sorazmernosti zadevnih ukrepov glede na zahteve, določene v členu 106(2) PDEU, zlasti glede na tiste, v skladu s katerimi mora na eni strani uporaba pravil iz Pogodb ovirati izvajanje posebnih nalog in na drugi strani izvajanje te naloge ne sme vplivati na razvoj trgovine v obsegu, ki bi bil v nasprotju z interesi Evropske unije, ni bilo treba upoštevati dejstva, da ti ukrepi niso izpolnjevali drugega in četrtega pogoja Altmark. Ta dva pogoja določata, da morajo biti merila, na podlagi katerih se izračuna nadomestilo za izvajanje javne službe, predhodno določena na podlagi analize stroškov, ki bi jih imelo povprečno dobro vodeno podjetje pri izvajanju zadevnih nalog javne službe.

18 Družba Viasat meni, da iz formulacije člena 106(2) PDEU izhaja, da je treba zahtevo, da mora uporaba pravil iz Pogodb, zlasti pravil konkurence, ovirati izvajanje nalog, razlagati tako, da napotuje na druge določbe Pogodbe. Tako je treba v okviru presoje združljivosti državnih pomoči glede na ta člen 106(2) PDEU predhodno preučiti te druge določbe. Zato je v tem primeru v okviru tega za vsak pogoj Altmark treba preveriti, ali je oviral ali ne izvajanje naloge javne službe, ki je bila dodeljena družbi TV2. Če bi se to preverilo, bi Komisija ugotovila, da sprejetje ukrepov v korist družbe TV2 – ki ustrezajo drugemu in četrtemu pogoju Altmark – ni oviralo izvajanja te naloge.

19 Tudi pri zagotavljanju spoštovanja zahtev v zvezi z oviranjem izvajanja zadevne naloge in neogrožanja razvoja trgovine v ukrepu, ki nasprotuje interesu Unije, bi morala Komisija od Kraljevine Danske zahtevati, da dokaže, da bi spoštovanje drugega in četrtega pogoja Altmark oviralo izvajanje naloge splošnega gospodarskega interesa, ki je bila dodeljena družbi TV2.

20 Komisija, Kraljevina Danska in družba TV2 A/S menijo, da pritožbeni razlog ni utemeljen.

Presoja Sodišča

21 Družba Viasat s prvim pritožbenim razlogom trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je odločilo, da Komisiji v okviru presoje na podlagi člena 106(2) PDEU ni bilo treba upoštevati drugega in četrtega pogoja Altmark, da bi preverila, ali bi spoštovanje teh pogojev oviralo to, da družba TV2 opravi nalogo, ki ji je bila dodeljena.

22 V zvezi s tem je treba spomniti, da mora za opredelitev nacionalnega ukrepa kot državne pomoči v smislu člena 107(1) PDEU, prvič, obstajati posredovanje države ali posredovanje z državnimi sredstvi; drugič, to posredovanje mora biti tako, da lahko prizadene trgovino med državami članicami; tretjič, ukrep mora dodeljevati selektivno prednost podjetju in, četrtič, izkrivljati mora konkurenco ali groziti, da jo bo izkrivljal (glej v tem smislu sodbo z dne 2. septembra 2010, Komisija/Deutsche Post, C-399/08 P, EU:C:2010:481, točka 39 in navedena sodna praksa).

23 Ker so to kumulativni pogoji, državnega ukrepa ni mogoče opredeliti kot državno pomoč, če eden od njih ni izpolnjen. Če pa so vsi ti pogoji izpolnjeni, ta ukrep pomeni državno pomoč in je zato razen v primeru odstopanj, določenih v Pogodbah, nezdružljiv z notranjim trgom.

24 Glede tretjega merila za opredelitev ukrepa kot državne pomoči iz ustaljene sodne prakse izhaja, da se za državne pomoči štejejo intervencije v kateri koli obliki, ki lahko neposredno ali posredno dajejo prednost podjetjem ali ki jih je treba razumeti kot gospodarsko korist, ki je podjetje, ki je prejemnik pomoči, v normalnih tržnih razmerah ne bi prejelo (glej zlasti sodbo z dne 30. junija 2016, Belgija/Komisija, C-270/15 P, EU:C:2016:489, točka 34).

25 Treba pa je spomniti, da je Sodišče pojasnilo, da se za državno intervencijo ne uporablja člen 107(1) PDEU, če jo je treba šteti za nadomestilo, ki pomeni plačilo za storitve, ki so jih opravila podjetja, ki prejemajo nadomestilo za izpolnjevanje obveznosti javne službe, tako da ta podjetja dejansko ne pridobijo nobene finančne koristi in da torej učinek omenjene intervencije ni, da se ta podjetja postavijo v ugodnejši konkurenčni položaj v primerjavi s konkurenčnimi podjetji (glej sodbo z dne 24. julija 2003, Altmark Trans in Regierungspräsidium Magdeburg, C-280/00, EU:C:2003:415, točka 87).

26 V skladu s točkami od 88 do 93 sodbe z dne 24. julija 2003, Altmark Trans in Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, EU:C:2003:415), velja, da mora biti za to, da se ta intervencija lahko opredeli drugače kot državna pomoč, izpolnjenih nekaj pogojev. Prvič, podjetje, ki je bilo do ukrepa upravičeno, mora učinkovito izvajati obveznosti javne službe, te obveznosti pa morajo biti jasno opredeljene. Drugič, parametri, na podlagi katerih se izračuna nadomestilo, morajo biti predhodno določeni nepristransko in pregledno. Tretjič, nadomestilo ne sme presegati tistega, kar je nujno za kritje vseh ali dela stroškov, ki so nastali zaradi izpolnjevanja obveznosti javne službe. Četrtič, raven potrebnega nadomestila je treba določiti na podlagi analize stroškov, ki bi jih povprečno, dobro vodeno in ustrezno opremljeno podjetje, zato da lahko zadosti zahtevam javne službe, imelo pri izpolnjevanju teh obveznosti.

27 Če pogoji, navedeni v prejšnji točki, ne bi bili izpolnjeni, bi zadevni državni ukrep dal selektivno prednost podjetju, ki je do tega ukrepa upravičeno, če pa bi bila hkrati izpolnjena druga merila, navedena v členu 107(1) PDEU, bi bil ta ukrep pomoč, ki je načeloma nezdružljiva z notranjim trgom.

28 Člen 106(2) PDEU določa, da podjetja, pooblaščena za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena, ravnajo po pravilih iz Pogodb, zlasti po pravilih o konkurenci, kolikor uporaba takšnih pravil pravno ali dejansko ne ovira izvajanja posebnih nalog, ki so jim dodeljene, razvoj trgovine pa ne sme biti prizadet v takšnem obsegu, ki bi bil v nasprotju z interesi Unije.

29 Kot torej izhaja iz sodne prakse, sámo besedilo člena 106(2) PDEU kaže na to, da so odstopanja od pravil Pogodbe dovoljena le, če so nujna za izvršitev posebne naloge, ki je bila dodeljena podjetju, pooblaščenem za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena (glej v tem smislu sodbi z dne 23. oktobra 1997, Komisija/Francija, C-159/94, EU:C:1997:501, točka 54, in z dne 28. februarja 2013, Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas, C-1/12, EU:C:2013:127, točka 106).

30 V zvezi s tem iz sodne prakse Sodišča izhaja, da ni nujno, da sta ogrožena finančno ravnovesje in ekonomsko preživetje podjetja, pooblaščenega za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena. Zadostuje, da bi bilo ob neobstoju spornih pravic ogroženo izpolnjevanje posebnih nalog, ki so bile dodeljene podjetju, ali da je ohranitev teh pravic nujna za to, da se njihovemu imetniku omogoči izpolnjevanje nalog v splošnem ekonomskem interesu, naloženih v ekonomsko sprejemljivih pogojih (glej sodbo z dne 15. novembra 2007, International Mail Spain, C-162/06, EU:C:2007:681, točka 35 in navedena sodna praksa).

31 Namen člena 106(2) PDEU, ki pod nekaterimi pogoji dopušča odstopanja od splošnih pravil Pogodbe, je uskladiti interes držav članic, da nekatera podjetja, zlasti v javnem sektorju, uporabijo kot orodje gospodarske ali socialne politike, z interesi Unije, da zagotovi upoštevanje pravil o konkurenci in ohrani enotnost skupnega trga (glej v tem smislu sodbo z dne 23. oktobra 1997, Komisija/Francija, C-159/94, EU:C:1997:501, točka 55).

32 Kot je bilo navedeno v točki 21 te sodbe, družba Viasat meni, da je bila Komisija v okviru svoje presoje na podlagi člena 106(2) PDEU dolžna preveriti, ali bi spoštovanje drugega in četrtega pogoja Altmark preprečilo, da bi družba TV2 opravila nalogo, ki ji je bila dodeljena.

33 V zvezi s tem je treba navesti, da Komisiji za preučitev ukrepa na podlagi člena 106(2) PDEU ni treba – v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka – preučiti, ali so bili pogoji, ki so bili postavljeni s sodno prakso Altmark, zlasti drugi in četrti pogoj, izpolnjeni.

34 Kot je natančno odločilo Splošno sodišče v točki 63 izpodbijane sodbe, do nadzora spoštovanja pogojev, ki jih je določila ta sodna praksa, pride prej, in sicer ko se preučuje, ali je treba zadevne ukrepe opredeliti kot državne pomoči. To vprašanje se namreč zastavi pred tistim, v katerem se, če je to potrebno, preuči, ali je nezdružljiva pomoč sploh nujna za izvršitev naloge, ki je bila dodeljena upravičencu zadevnega ukrepa na podlagi člena 106(2) PDEU.

35 Pogoji, ki jih je določila sodna praksa Altmark, pa se ne uporabijo, kadar Komisija – ko ugotovi, da je treba ukrep opredeliti kot pomoč, zlasti ker podjetja, ki je do ukrepa upravičeno, ni mogoče primerjati s povprečnim, dobro vodenim in ustrezno opremljenim podjetjem, zato da lahko zadosti zahtevam javne službe – preuči, ali je ta pomoč lahko upravičena na podlagi člena 106(2) PDEU.

36 Te zadnje določbe, ki je bila natančno določena s Protokolom št. 26 o storitvah splošnega pomena (UL 2010, C 83, str. 308) in glede zadevnega področja tega primera s Protokolom št. 29 o sistemu javne radiotelevizije v državah članicah (UL 2010, C 83, str. 312), ni mogoče razlagati samostojno le glede na njeno besedilo, ne da bi se upoštevala pojasnila iz teh protokolov.

37 Ugotovitev iz točke 35 te sodbe pa je utemeljena, kot je to navedel generalni pravobranilec v točki 43 sklepnih predlogov, z besedilom Protokola št. 29, ki določa, da „določbe Pogodb ne posegajo v pristojnost držav članic glede financiranja storitev javne radiotelevizije, če je takšno financiranje odobreno radiotelevizijskim zavodom za opravljanje javne službe, kakor jo naloži, opredeli in organizira vsaka država članica, in če ne vpliva na trgovinske pogoje in konkurenco v Uniji do te mere, da bi bilo to v nasprotju s skupnimi interesi, pri čemer je treba upoštevati zagotavljanje teh javnih storitev“.

38 Glede na zgoraj navedene ugotovitve Splošno sodišče torej ni napačno uporabilo prava, ker je v izpodbijani sodbi menilo, da člen 106(2) PDEU Komisiji ne nalaga, da pri odločitvi, ali je državna pomoč združljiva z notranjim trgom na podlagi te določbe, upošteva drugi in četrti pogoj Altmark.

39 Prvi pritožbeni razlog je zato treba zavrniti kot neutemeljen.

Drugi pritožbeni razlog: kršitev člena 296 PDEU

Trditve strank

40 Družba Viasat izpodbija točki 103 in 104 izpodbijane sodbe, ker je Splošno sodišče s tem, da je zavrnilo njen tožbeni razlog za razglasitev ničnosti na podlagi tega, da je Komisija v spornem sklepu kršila svojo obveznost obrazložitve, ki izhaja iz člena 296 PDEU, napačno uporabilo pravo.

41 Družba Viasat Splošnemu sodišču očita tudi, da ni podalo odgovora na tožbene razloge, navedene v tožbi na prvi stopnji.

42 Komisija trdi, da je drugi pritožbeni razlog nedopusten in v vsakem primeru neutemeljen.

Presoja Sodišča

43 Iz ustaljene sodne prakse izhaja, da mora biti obrazložitev, ki se zahteva s členom 296 PDEU, prilagojena naravi obravnavanega akta in mora jasno in nedvoumno izražati razlogovanje institucije, ki je akt izdala, tako da se lahko stranke seznanijo z utemeljitvijo sprejetega ukrepa, pristojno sodišče pa opravi nadzor (glej sodbo Sodišča z dne 29. septembra 2011 v zadevi Elf Aquitaine/Komisija, C-521/09 P, EU:C:2011:620, točka 147 in navedena sodna praksa).

44 V zvezi s tem je treba navesti, da je Splošno sodišče v točki 103 izpodbijane sodbe zavrnilo tožbeni razlog glede nezadostne obrazložitve spornega sklepa in navedlo, da „to, da v sklepu ni nobenih navedb o vlogi drugega in četrtega pogoja Altmark pri presoji združljivosti izpodbijanih ukrepov z notranjim trgom, ni posledica napačnega sklepanja Komisije ali nezadostne obrazložitve [spornega] sklepa, ampak dejstva, da je v tem sklepu uporabljen drugačen obseg analize od tistega, ki ga zagovarja [družba Viasat]“.

45 Kot je trdila družba Viasat, naj bi bil sporni sklep nezadostno obrazložen le, če je bila Komisija dolžna uporabiti obseg analize, ki po mnenju družbe Viasat izhaja iz člena 106(2) PDEU.

46 Iz točke 37 te sodbe pa izhaja, da člen 106(2) PDEU od Komisije ne zahteva, da pri odločanju, ali je državna pomoč združljiva z notranjim trgom na podlagi te določbe, upošteva drugi in četrti pogoj Altmark. Zato Splošno sodišče s tem, da je menilo, da je bil sporni sklep zadostno obrazložen, ni napačno uporabilo prava.

47 Poleg tega, kot je generalni pravobranilec navedel v točki 58 sklepnih predlogov, je očitek glede tega, da Splošno sodišče ni podalo odgovora na tožbene razloge iz tožbe na prvi stopnji, preveč pomanjkljiv, da bi lahko nanj odgovorile nasprotne stranke ali da bi lahko o njem odločilo Sodišče. Zato je ta tožbeni razlog nedopusten.

48 Drugi pritožbeni razlog je zato treba delno zavreči kot nedopusten in delno zavrniti kot neutemeljen.

49 Iz vsega navedenega izhaja, da je treba pritožbo v celoti zavrniti.

Stroški

50 Člen 184(2) Poslovnika Sodišča določa, da če pritožba ni utemeljena, o stroških odloči Sodišče. Na podlagi člena 138(1) tega poslovnika, ki se na podlagi njegovega člena 184(1) uporablja za pritožbeni postopek, se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.

51 Ker sta Komisija in družba TV2 A/S predlagali, naj se družbi Viasat naloži plačilo stroškov, in ker ta s predlogi in pritožbenimi razlogi ni uspela, se ji naloži plačilo njunih stroškov.

52 V skladu s členom 140(1) Poslovnika, ki se na podlagi člena 184(1) Poslovnika uporablja za pritožbeni postopek, države članice in institucije Unije, ki so intervenirale v postopku, nosijo svoje stroške.

53 Kraljevina Danska kot intervenientka pred Splošnim sodiščem nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

1. **Pritožba se zavrne.**

2. **Družbi Viasat Broadcasting UK Ltd se naloži plačilo stroškov Evropske komisije in družbe TV2/Danmark A/S.**

3. **Kraljevina Danska nosi svoje stroške.**

Podpisi